

tam není marná. Zvláště, pokud zoologická a botanická zahrada od sebe leží pár set metrů jako v Liberci. Botanická zahrada má po přestavbě devět skleníkových pavilónů o rozloze 4500 metrů čtverečních. Ukrývají se v ní nejpestřejší soubory exotických rostlin v tuzemsku a bohatstvím svých sbírek se řadí na přední místa v celé Evropě. Orchideje, kaktusy, kamélie. Sladkovodní i mořská akvária nebo světově uznávaná sbírka masožravých rostlin patří k největším lákadlům zahrady. Její historie se datuje od roku 1893 a pamatuje i smutné časy, kdy se během dvou světových válek pavilóny změnilly v docela obyčejné zelinářství. Teď tam však mají mnohem příjemnější starosti – právě nyní tam nádherně kvetou kamélie, orchideje a v australském skleníku akácie.

Vedlejší zoologická zahrada se pyšní primátem nejstarší zoo na území České republiky (založena roku 1919), v současnosti jí dělají celosvětové jméno především chovy zvířat, jimž ve volné přírodě hrozí vyhynutí. V Liberci mají osly somálské nebo kozorožce dagestánské, decimované válkami. Vloni se narodila tři mláďata mimořádně vzácných bílých tygrů, kteří jsou málokdy vídanou odchylkou tygrů bengálských. V zoo žije skupina makaků lvích, opic, kterých ve světě zbývá jenom kolem jednoho tisíce. Žirafám Rothschildovým lze díky ojediněle vyprojektovanému pavilónu pohlédnout z očí do očí

skrz pancéřované sklo. Zoo proslula i díky rozsáhlé kolekci orlů, sněžným levhartům nebo nosorožcům. Nedávno tam z Číny přibyli drahocenní takini zlatí, v evropských zoo naprosto unikátní druh přezývavých sudokopytníků z čeledě turovitých. Liberecká zahrada chová bezmála tisíc kusů zvířat. Většinu z těch nejzajímavějších lze vidět i v zimě.

Liberec je město s duší

Pokud se návštěvníci vydají k zoo z centra pěšky (domácí to dělají kvůli klidné, pohodové procházce zcela běžně), půjdou k ní po široké Masarykově třídě lemované alejí. Možná i oni ucítí onen zvláštní pocit, vyvolávající v Liberečanech hrdost – a sice, že procházejí městem s duší. Rozlehlé vily, zasazené už skoro na nejspodnější svahy Jizerských hor, připomínají bývalou slávu města, jež na přelomu století bylo po Praze druhé nevýznamnější v Čechách. Sudetští Němci z něj vybudovali svou pýchu – mimo jiné se tře mi konzuláty zahraničních zemí, padesáti textilními a šedesáti ostatními továrnami. Patřila mezi ně i automobilka RAF. V tehdejší Reichenbergu (Bohaté Hoře) žil geniální továrník Liebig nebo zakladatel slavné motoristické značky Porsche.

Po Němcích zůstala řada budov, z nichž těžší i dnešní vznešený ráz města. Novorenesanční radnice z roku 1893 se trochu podobá vídeňské, →

Výlet na Novou Louku

KAM NA VÝLET

Ještěd

Hora vysoká 1012 je symbolem nejenom pro Liberec, ale i pro celé Čechy. Zasloužil se o to především liberecký architekt Karel Hubáček. Podle jeho projektu tam byl postaven hotel s restaurací a telekomunikační věž. Stavba ve tvaru rotačního hyperbolu si vysloužila prestižní světovou Perretovu cenu za svou originalitu. Nová budova vyrostla na místě starého hotelu z roku 1907, který vyhořel 31. ledna 1963 kvůli lehkomyšlnosti při rozmrazování potrubí. První rozhlednu na Ještědu vztýčili dělníci z trámů již v roce 1876. Už tenkrát z ní byly vidět skoro celé Krkonoše, Lužické hory a Jizerské hory, Český ráj s Kozákovem a Troskami, České středohoří, Bezděz. Na Ještěd mnoho lidí vyrazí během inverzí, zatímco údolí se dusí ve smogu, nahoře svítí slunce a z bílé mlhy vyukují pouze nejvyšší vrcholky okolních hor. Někdy se dokonce stává, že Liberec mají výletníci před sebou jako na dlani a rozeznávají jeho věže, zatímco směrem k Turnovu, Ralsku a Jablonnému v Podještědí se rozprostírá obrovské bílé moře. Těsně pod vrchol Ještědu vede již od roku 1933 lanovka, k její spodní stanici trvá cesta od autobusu MHD pouze několik minut. Lanovka stoupá vzhůru celý týden od 8 až do 18 hodin. Jezdí každou hodinu a pokud tento interval nestačí zájmu, přichází na řadu kyvadlová doprava. Pouze v pondělí se jízdí

řád lidí. Dospělého stojí zpáteční jízdenka 80 korun, děti a studenti polovinu. Na Ještěd se dá vyjet autem, většina motoristů však nechává své vozy na parkovišti v sedle hory nebo těsně pod ní. Skalní turisté se vydávají nahoru pěšky až z Liberce, rekord mezi pokořiteli hory drží zřejmě Frieda Mandelíková, jež v roce 1937 překonala hranici 5000 výstupů.

Nová Louka

Příjemná horská procházka po silnici, kde člověk potká jen velmi málo aut. Tak nějak berou lidé z Liberce výlet autem nebo autobusem do Bedřichova a z něj pěšky na Novou Louku k Šámalově chatě. V zimě vede cesta zasněženým lesem a leží na ní jenom dva prudké kopce. Navíc nejsou dlouhé a túra na Novou Louku se hodí i pro málo zdatné turisty, starší lidi nebo malé děti. Je dlouhá asi tři kilometry a na jejím konci čeká odměna – restaurace v bývalém loveckém zámečku na Šámalově chatě. Jde o bývalý panský dům, náležející ke sklářské huti, jež vznikla mezi hlubokými hvozdy již v roce 1756. V Šámalově chatě opravdu skvostně vaří a drží skutečně milé ceny. Během hlavní zimní sezóny se tam však především o víkendech musí na místo u stolů čekat ve frontách. Kdo kvůli tomu oželí zdejší vynikající zvěřinu a další speciality, hladu neumře. Na boku dřevěné budovy se nachází bufet se základními teplými jídly.

FOTO: MARCELA MRAŽKOVÁ

Vilová čtvrť v Lidových sadech – na jejím konci leží zoologická zahrada

Magazín IN spolupracuje
s Českou centrálou cestovního ruchu